

Vladimir Antonov

Bohocentrismus

**Z ruského originálu přeložila
Jiřina Broučková**

Kniha se zaměřuje na metodologii duchovního zdokonalování. Zejména zahrnuje nástin nejvyšších stupňů vzestupu. Je v ní poukázáno na možné chyby.

Důraz je kladen na to, že téma pokroku na duchovní Cestě lze vyjádřit jako nahrazení lidského egocentrizmu zaměřením na Boha — Bohocentrizmem. Nejprve se tento úkol řeší na intelektuální a etické úrovni: a) člověk se musí naučit žít ne pro sebe, ale v láskyplné péči o druhé, b) pak se stává Hlavním Objektem láskyplné péče takového člověka Bůh. A teprve potom c) adept získává od Boha právo realizovat svou snahu o Jeho plné poznání v různých Jeho Aspektech a Projevech a na Splynutí s Prvotním Vědomím. Tak probíhá uskutečněná realizace Bohocentrizmu.

Kniha je určena těm, kteří žijí podle zásad stanovených pro lidi Bohem, hledají Boha a jsou ochotni zasvětit svůj život Cestě do Jeho Objetí.

Obsah

Předmluva autora	4
Bohocentrismus.....	5
Ekolog, studující Boha	12
Hledejte Poklad pod Pyramidou!	19
O Cestě k duchovní Dokonalosti	27
Ježíš uzdravuje i nyní	42
Boha to bolí!	44
Sat-Čit-Ánanda	50
Co je zapotřebí k tomu, abychom se stali Božsky Dokonalými?.....	51

Předmluva autora

Jsem učenec, ne náboženský představitel. I když píšu mimo jiné o náboženství, o Bohu a našem vzájemném vztahu s Ním.

Avšak neshromažďuji kolem sebe davy stoupenců, nepořádám žádná setkání, semináře ani přednášky, nepatřím k žádné organizaci. Jen pokorně prezentuji své znalosti. A každý je může využít, anebo nevyužít.

Ačkoliv Bůh skrze mne vykonal velice mnoho, nepotřebuji za to žádnou poctu.

Ted' je mi 69 let, jsem důchodce.

Kdysi jsem učil fyziologii studenty medicíny. Po letech jsem vyvinul a předal lidem, včetně lékařů, systém psychické seberegulace s vysokou duchovní hodnotou. Později jsem vyvinul a vyzkoušel základy ekopsychologie [16].

Tehdy mě Bůh zastavil: přestaň osobně komunikovat s masami lidí, sám se musíš naučit mnohem víc toho, co pro ně ještě není možné [10]!

Nyní mám dvě pracovní místa: a) ty přírodní scenérie, kde je snadné komunikovat se Svatými Duchy a učit se od Nich, a b) prostor u počítače, kde zaznamenávám získané poznatky — abych vám je opět mohl předat.

Nový směr moderní vědy vytvořený za mé účasti, nazvaný *metodika duchovního zdokonalování*, je, myslím, dostatečně popsán v materiálech publikovaných v ruštině a jiných jazycích. Je k

dispozici každému člověku k osobnímu osvojení. Necht' si každý vezme pro sebe z tohoto souboru poznatků — tolik, kolik chce a může v danou chvíli pojmout. Taková situace nenaruší harmonii osobního rozvoje těch, kteří ještě nejsou schopni "stát na vlastních nohou" na duchovních výšinách.

Hodně zdaru vám všem!

Bohocentrismus

"Člověk je vrcholem evoluce!", "Všechno je pro člověka, všechno je ve jménu člověka!" — tak to tvrdili ateisté...

Pravda je však opakem těchto primitivních *antropocentrických* názorů. Rozumný člověk musí přijmout poznání zaměřené na Boha, *Bohocentrické*.

Pravdou je, že Vrcholem Evoluce je Bůh. A vše, co se ve vesmíru děje, včetně našich životů se všemi jejich nuancemi, je pro Něho.

...Bůh v aspektu Absolutna [15-18] je makrobytosť univerzálního rozsahu. A my — v Něm — jsme jako krevní buňky: pohybliví, do jisté míry nezávislí, ale žijící v Něm, pro Něj a neschopní žít mimo Něj.

A naším úkolem je nejen přijmout tyto teoretické znalosti naší mysli, ale také je prakticky realizovat — sami sebou jako rozvinutým vědomím.

Čím bychom měli začít?

Možná — tématem rozšiřování obzorů.

... Vzpomínám si, že když jsem byl malý, rodiče se mnou jeli na letní prázdniny na západní Ukrajinu.

Bydleli jsme ve vesnickém domě, kde žila paní domu se synem, který byl přibližně v mém věku.

Den po mém příjezdu za mnou chlapec přišel na zahradu, aby se seznámil. Ořezával jsem v tu dobu nějaký klacek.

On se zadíval na klacek a zeptal se mě ukrajinsky:

— Ščo ti robiš?

... Já jsem v tom věku znal jen ruská slova, proto jsem mu nerozuměl a požádal jsem ho, aby to zopakoval.

— Ščo ti robiš? — opakoval otázku.

... V ruštině to znamenalo pouze "Co to děláš?". Ale ani on nevěděl, jak to vyjádřit jinak, než ukrajinsky...!

On zopakoval svou otázku několikrát, čím dál hlasitěji, v domnění, že mi to pomůže porozumět. Ale já jsem stále nerozuměl... On se pak rozplakal a běžel si na mě stěžovat své matce...

Příběh skončil tím, že nám rodiče poprvé v životě vysvětlili, že existují různé jazyky. A že ti, kdo nemluví mým jazykem, nejsou vůbec špatní lidé.

... Pro správný vývoj duše je velmi užitečné, a to zejména v raném věku, vystavovat se situacím, kdy jsou lidé vnímáni jako "jiní". Pak zmizí rozpor mezi "jinými" a "cizími". Člověk se je naučí chápat a milovat — takové, jací jsou. Všichni jsou od samého počátku — "naši"!

... I když naučit se lidi rozdělovat do různých kategorií je potřebné. Ale kritéria pro toto rozlišování jsou jiná. Jsou to úrovně rozvoje intelektu a duchovního pokroku.

* * *

... V "sovětských" letech se u nás v rozhlase často hrála krásná "Píseň o vlasti" (text Vasilij Lebeděv-Kumač, hudba Isaak Dunajevskij).

Byla to píseň — krásně zazpívaná! — kterou všichni poslouchali téměř každý den. A tak se nám tvrzení v ní obsažená "vrývala" do duše.

I když... všichni rozumní lidé si takové stavy mohli užívat jen v krátkých epizodách ponoření do harmonie přírody... Nebo — když se prostě zapomněli ve sladkých snech... Vždyť někteří straníci (KSSS) a "soudruzi" z KGB si přisvojovali právo masově mučit a zabíjet každého, kdo se jim nelíbil...

Přesto to byla krásná meditační píseň, která mnohým umožnila osvojit si funkce duchovního srdce a — rozšiřovat se duší, kterou tvoří duchovní srdce! A právě to je jedna z nejdůležitějších složek duchovního zdokonalování!

Ano, na Cestě k ovládnutí úplné Dokonalosti se člověk musí naučit milovat přírodu s jejími tvory, všechny lidi žijící na Zemi (i když různými způsoby v závislosti na jejich výše uvedených vlastnostech) a celé Stvoření celkově.

A takovou lásku se nelze naučit jinak, než pokud ovládáme rozvinuté duchovní srdce.

Ale "vrozeně" rozvinuté ho mají jen málokterí. Ostatní si ho musí rozvíjet (přečtěte si o tom, jak na to, — v našich knihách a podívejte se na naše filmy). Nicméně, pěstovat si ho je vhodné pro každého: vždyť dokonalosti se meze nekladou!

...Mimochodem, pocíťování krásy a rozlehlosti vlastní země je účelné si uvědomit jako jednu z etap vlastního vývoje. Následně je třeba obejmout svým

duchovním srdcem, svou láskou — celou naši planetu, a poté i celý vesmír, celé Boží Stvoření.

Zapamatujte si: Jen když se naučíme milovat Stvoření — můžeme se naučit milovat Stvořitele!

* * *

... Ale mnozí lidé pocítují, že jejich okolí je vůči nim nepřátelské.

Kromě *egocentrického "já"*, které je zranitelné vůči škodlivým faktorům, mohou mít i pocit jakéhosi maličkého "my". Koho však do tohoto "my" zahrnují? Je to pochopitelně *jejich* pes, *jejich* rodina, *jejich* zločinecká banda, *jejich* sportovní tým, *jejich* pracovní nebo jiný kolektiv, občané *jejich* národnosti nebo *jejich* země, jejich souvěrci atd.

Takoví lidé se ve svém vývoji nedostali daleko od zvířecí úrovně. Vždyť se stejně jako ta zvířata velmi často vzájemně odcizují a nenávidí "cizince", definované barvou pleti nebo národnosti, místem bydliště, zvláštnostmi náboženských názorů atd.

Tito lidé nežijí v emocích lásky, které si v nás přeje vidět Bůh [2-21], ale v nenávisti, hněvu, rozčilování, závisti...

Výrazným projevem jejich *egocentrizmu* je násilnost — jedna z pekelných duševních vlastností. Takoví lidé vyžadují poslušnost vůči sobě samým — podle svých vlastních rozmarů. Rádi ponižují druhé pro vlastní pobavení. Jsou ochotni krást, loupit, bít, zabíjet... Žárlivost — rovněž jeden z živých projevů *egocentrizmu* — je jejich charakteristickým rysem. Nechtějí, aby lidé kolem nich žili podle své zralé úvahy o tom, jak by se co mělo dělat, ale podle zásad "jak Se to má dělat!" nebo "jak je to zvykem dělat!", i když je takové jednání ve změněné historické situaci

absurdní. Nesnášejí projevy zdravé sexuality druhých lidí, zejména žen. V rozhovorech jsou hrubí, ochotní křičet, přerušovat druhé, všemožně jim bránit ve vyjádření jejich názorů...

Takové stavy vedou do pekla.

Po odloučení od hmotného těla se lidé dostávají do nebe nebo do pekla ne proto, že si tak či onak oblékli svá těla, ani ne proto, že byli členy nějaké náboženské organizace. Ale kvůli tomu, jakým citovým stavům přivykli. Ti, kteří si zvykli na něžnou a starostlivou lásku, se ocitnou v ráji. Ale ti, kteří přivykli k hrubým emocím — v nich zůstávají i po smrti těla, a přitom mezi sobě podobnými; a to je právě to peklo.

* * *

Avšak smyslem našich životů není dostat se do ráje, ale rozvinout se k Dokonalosti, a pak se vlít do našeho společného Stvořitele, a přitom Ho obohatit — sami sebou.

Neboť Bůh v Aspektu Stvořitele (Prvotního Vědomí, Boha Otce) představuje právě to *Jednotné My* všech, kteří dosáhli Dokonalosti v celých nekonečných dějinách svého Bytí[15-20].

Proto bychom se měli snažit co nejvíce se rozvíjet podle kritérií Lásky, Moudrosti a Síly. To jsou totiž Jeho základní vlastnosti!

* * *

Důkladné studium etických zásad a pečlivá etická sebekontrola jsou pro ty, kdo směřují k Prvotnímu, povinné. Pokud se člověk nadále dopouští etických chyb (hříchů), — pak Svátí

Duchové budou takovým hříšníkům klást překážky na Cestě přiblížení k Sobě. Mohou to být neúspěchy v "soukromém životě", nemoci, ztráty už zvládnutých duchovních úspěchů....

V každé z našich knih jsme se již zabývali etickými otázkami. Nyní se tedy zaměřím jen na to hlavní: na boj proti vlastnímu *egocentrizmu*.

Přesně tak, musíme se naučit žít pro druhé: pro jejich dobro, pro jejich evoluční zdokonalování!

Ale měli bychom to dělat bez nátlaku, s úctou na podkladě emocí lásky a s respektem ke svobodě každého člověka zvolit si svou vlastní životní cestu.

A neodsuzujme ty, kteří se *podle našeho názoru*, rozhodli špatně. Vždyť Bůh přece bezchybně rozhodne o osudu každého člověka pro jeho dobro!

Když budeme žít pro dobro druhých lidí a všech dobrých bytostí, které obývají naši planetu, postupně se naučíme chápat, co znamená *žít pro Boha*, tj. *Bohocentricky*.

* * *

Lidé, kteří jsou schopni zabíjet květiny pro pochybné potěšení z jejich pomalého umírání, a dělat totéž i s "vánočními stromky", a kteří zabíjejí (nebo se podílejí na zabíjení) nevinných zvířat, aby snědli jejich těla, se tím přece také dopouštějí zcela *egocentrických* činů.

Pokud však přijmou Bohocentrický pohled na svět a z tohoto pohledu přehodnotí celý svůj způsob života, mohou začít jednat ve prospěch Boha. A to se konkrétně projevuje v pomoci lidem, lidstvu — hlavně v těch nejvyšších věcech, které jsme schopni udělat my sami. Šířit mezi lidmi poznání o Bohu, o smyslu našeho života a o možnostech jeho

uskutečnění — to je nejvyšší forma služby Bohu a lidem.

Přitom však nesmíme zapomínat, že Bůh potřebuje osobní duchovní dokonalost i každého z nás. A Svatí Duchové každý takový krok každého duchovního hledače všemožně podporují, podněcují, vedou a zaplavují ho Nejvyšší Blažeností.

* * *

Pocitme se v jasném a klidném počasí — laskavou a čistou duší — nad rozlehlými prostory moří nebo stepí, lesů, hor.

Pak — nad povrchem celé pozorovatelné (duší) části planety.

Pak ať se tento pocit promítne do uvědomění, že tohle přece *jsem já!* "*Já jsem nad tím vším!*"

A poté — "*já jsem všechno tohle!*"

A to všechno je naplněno Bohem, Který je Láska! A Jeho přímé vnímání — dává Blaženost!

Kritériem úspěchu bude schopnost dívat se ven z prostoru vyplněného *sebou samým* — směrem ke svému tělu.

Zejména tak může dojít ke správnému růstu sebe-vědomí, jehož hlavní součástí je duchovní srdce.

A pak — "je jen On; jednotlivé (oddělené) *já* — není!".

Takto si postupně začínáme osvojovat stav rozpuštění v Něm.

* * *

Ale to ještě není zdaleka všechno, co bychom mohli a měli udělat

Skutečnost je taková, že Absolutno je vícerozměrné.

Svět hvězd, planet a všech hmotných věcí na nich je jen Jeho "projevenou" (pro běžné lidské vnímání) Částí.

Jeho Hlavní Podstatu je třeba hledat a nalézt v hlubinách mnohorozměrnosti: v její nejtenčí vrstvě. (Podrobněji viz [5-8,15-21]).

Dorazíme-li *tam* pomocí technik růstu a zjemňování vědomí a budeme-li Jím vpuštěni, – můžeme s Ním dosáhnout Splynutí a stát se tak Členy Jeho *Jednotného My*.

Ekolog, studující Boha

Ekologie je věda o vztahu mezi organizmem a jeho prostředím. (I když se v posledních letech význam tohoto pojmu v mentalitě mnoha lidí, vzdálených vědě, neopodstatněně zúžil pouze na boj proti znečištění okolního prostředí.)

Já jsem po absolvování vysokoškolského studia biologie a životního prostředí a následném doktorátu na stejné téma později pracoval v různých oblastech medicíny a biologie (zákonitosti formování vzorců chování pod vlivem faktorů prostředí, neurofyzilogie, sexuologie, porodnictví, psychická autoregulace, ekopsychologie atd.).

... Mimochodem, v současnosti si většina lidí nepamatuje, že v ateistickém SSSR neexistovalo slovo *psychologie*, tedy *věda o duši*. Vždyť v omezeném materialistickém myšlení přece žádné

duše neexistovaly! Existovala jen těla, která se kdoví proč narodila, a poté, co si trochu požíla, zemřela...

Slovo *ekologie* v té době, kdy jsem končil univerzitu (v roce 1968), v SSSR oficiálně také neexistovalo; bylo nahrazeno termínem *teriologie*, *věda o Zemi*, s čistě materialistickým významem posledního slova. Zdá se, že jsem byl jedním z prvních, nebo dokonce úplně prvním, kdo si dovolil ho použít: bylo obsaženo v názvu mé diplomové práce.

... Postupem času se mi Bůh, Který sledoval, jak roste můj vědecký potenciál, začal i Sám projevovat. Začalo to v době, kdy jsem již asi 30 let žil ve svém současném těle. (Podrobně je to vysvětleno v životopisné knize "Jak se poznává Bůh. Autobiografie vědce, studujícího Boha"; viz také "Jak se poznává Bůh. Kniha 2. Autobiografie učedníků Boha". Je však třeba si uvědomit, že od vydání těchto knih uplynulo mnoho let).

Začal jsem zkoumat tyto pro mě nové informace. Zahrnul jsem Boha a různorodé nevtělené duše — do bioekosféry každé vtělené bytosti. Věděl jsem, že Bůh a duše, ačkoliv jsou obvykle běžnému lidskému zraku neviditelné, jsou živé, a proto je lze studovat v rámci *biologie* — *vědy o životě*!

Bůh — s radostí souhlasil a začal všemožně napomáhat tomu, aby Ho lidé studovali!

Rychle jsem si uvědomil, že přiblížení se k Němu se neděje tím, že se člověk někam přesune (např. na "svatá místa") nebo prostřednictvím rituálů, ale především etickou proměnou sebe sama, v souladu s tím, čím nás chce mít Bůh.

A navíc jsem snadno přijal Boží pokyn, abych postupně nahradil *egocentrismus* ve svém pohledu

na svět, emocích a v jednání *Bohocentrizmem* — zaměřením na Boha.

Vždyť Bůh je Hlavní Složkou ekosystému pro každou bytost! A je to právě On, Kdo řídí naše osudy! ("Zákon karmy" je vnějším projevem této Jeho výchovné činnosti ve vztahu k nám).

Je také důležité poznamenat, že lidé, kteří usilují o duchovní sebezdokonalení a poznání Boha, musí nutně odmítnout "zabíjené" stravování a další varianty zabíjení nebo spoluúčasti na zabíjení nevinných zvířat.

Když jsem společně s mými společníky, na sobě začal provádět etickou práci, Bůh nám dal doporučení pro bioenergetickou očistu těl a pro další rozvoj duší. (Nejpodrobněji se o tom můžete dočíst v mé knize "Ekopsychologie").

Překonal jsem různé zkušební výchovné "filtry", připravené Bohem, (až po útok bandy primitivů z podivné sekty — s následnými dvěma klinickými smrtmi, a pak — dlouholetý hon na mě s cílem mého zabití ze strany vraždícího maniaka, zakladatele jedné z fašistických stran), až se mi nakonec podařilo projít Cestu poznání Boha v Jeho různých Aspektech. Pomohlo mi v tom především poznání Učení Ježíše Krista. Zejména jsem odmítl myšlenku komunikovat s těmito ohavnými lidmi "v jejich jazyce". Naopak, usiloval jsem o to, abych mohl jít dál po duchovní Cestě, aniž bych se nechal rozptylovat konfrontacemi. Odmítl jsem mimo jiné i pomstu vůči svým vrahům.

V důsledku toho jsem Boha — v Aspektech Svatých Duchů a Prvotního Vědomí (Boha Otce) — začal vnímat stejně snadno jako vtělené bytosti. Vzájemná komunikace se Svatými Duchy, Kteří jsou

pro mě zcela rozpoznatelní, se stala mou každodenní praxí. Učení se u Nich pokračuje a bude pokračovat až do posledních dnů mého života v tomto těle.

Podle toho, jak jsem postupně poznával Boha, uvědomoval jsem si mimo jiné, že modlitby lidí mohou mít jen malý pozitivní dopad, tím, že poněkud posilují víru v Boží existenci. Zkrátka a dobře, že nejsou příliš potřebné ani Bohu, ani těm, kdo se modlí. Přinášejí "velký užitek" pouze kněžím... Bůh od nás potřebuje něco jiného: abychom se stali lepšími — v souladu s Jeho Učením! Právě za tímto účelem nás posílá učit se na Zemi, do hmotných těl!

Většina "věřících" se ve své nábožnosti zcela spokojí s tím, že zmiňují slovo Bůh v tom či onom lidském jazyce. Ale Bůh přece — ve skutečnosti — není jen symbol, ale je to zcela živý Organismus vesmírných rozměrů! A pravá víra musí vést ke snaze o Jeho poznání, k plnění Jeho Prikázání o tom, jak se máme zdokonalovat, o intenzivní touze Mu sloužit a splynout s Ním v lásce!

Může vyvstat otázka: ale jak? Avšak i tohle už je prozkoumáno a pro dostatečně intelektuálně vyspělé lidi je to zcela dostupné! (Podívejte se na naše webové stránky, například na: www.swami-center.org, www.spiritual-art.info, www.new-ecopsychology.org).

... V průběhu let jsme Cestu k Bohu nejen poznali, ale byla námi také popsána v mnoha našich knihách a videích. Nyní z nich o tom může každý svobodně přijímat informace — v rozsahu, který odpovídá jeho osobním potřebám a možnostem v daném čase.

Obecně řečeno, tato Cesta začíná především přijetím a naplňováním etických principů, kterým nás,

vtělené lidi, opakovaně učí Bůh. Poté následují fáze očišťování organismu od bioenergetických nečistot, zjemňování a růst duše (individuálního vědomí). Poté se duše zjemnělé do patřičné úrovně a kvantitativně vyrostlé vlévají do Oceánu Prvotního Vědomí. Takoví Lidé získávají schopnost pomáhat vtěleným lidem — nyní již z Božské úrovně bytí. (Podrobněji viz "Klasika duchovní filozofie a současnost", "Ekopsychologie" a další naše knihy).

Svatí duchové nám opakovaně zdůrazňovali, že systém metodologických vědomostí vytvořený za naší účasti je zejména Jejich dílem. Úloha mých vtělených kolegů a moje spočívala především v přijímání a ověřování na základě osobních zkušeností a přizpůsobování poznatků přijatých od Boha lidskému chápání.

Ježíš o tom jmenovitě řekl toto: "Naše knihy ať jsou jako otevřená okna a dveře do Nezměrného Prostranství Světla a Lásky, kde se zjevuje Bůh! Kdo čte srdcem — pocítí Mě za každým slovem!"

... Ano, nám samotným se nejenže podařilo poznat Boha, ale také jsme mohli druhým říci o tom, jak to lze udělat.

Od té doby, co se toto poznání dostalo na veřejnost ve své původní podobě, bylo vyjádřeno — tvořivě vyspělými lidmi — ve formě umělecké a filozofické literatury, poezie, vokální a instrumentální činnosti, prostřednictvím fotografií a filmového umění. Nadšenci je začali překládat do různých jazyků. (Podívejte se na výše uvedené stránky).

Na základě uvažovaných základních poznatků:

— Byl vypracován systém psychické autoregulace, který byl završením myšlenek starověkých hésychastů (nejpodrobněji viz

"Ekopsychologie"). Počáteční stupně tohoto systému jsme po léta učili tisíce lidí; a ti, kteří jej praktikovali, se uzdravovali, když se naučili sami postupně regulovat svou emoční sféru bez použití jakýchkoliv psychotropních látek. Nebyly při tom pozorovány žádné negativní jevy, s výjimkou několika případů, kdy praktikující hrubě ignorovali Boží Příkázání.

— Byl vnesen vklad, který obohatil vědu o výchově dětí (viz kniha "Duchovní práce s dětmi").

— Podstatně byly doplněny znalosti o psychotypizaci lidí; mám na mysli zkoumání důvodů, proč jsou lidé tak odlišní.

— Ujasnily se principy prevence různých nemocí a možnosti vyléčení těch chronických onemocnění, proti nimž byla materialistická medicína bezmocná.

— Byly vysvětleny principy evoluce jak duší, tak i Univerzálního Božského Vědomí. Bylo objasněno, proč jsme byli Bohem posláni žít na Zemi, tj. byla vysvětlena úplná informace o smyslu našich životů a o nejlepších možnostech jeho realizace. To zabránilo mnoha lidem v sebevraždách, drogových závislostech a páchání trestných činů. Naopak, mnoho lidí se začalo snažit stát se lepšími před Tváří Boha.

— Začalo být možné mluvit zcela jasně o estetice: které její směry jsou příznivé pro duchovní pokrok lidí, a které vedou opačným směrem. Díla, která zjemňují citovou sféru, vedou do ráje a dále k Prvotnímu, zatímco díla, která citovou sféru zhrubují, nás programují do pekla. Vždyť naše emoce jsou stavy nás jako vědomí, takže na jaké emoce jsme si zvykli během života v těle, v takových stavech zůstáváme i po odloučení od něho.

— Byl analyzován mechanismus pokání. Jeho smyslem není prosit Boha o odpuštění, ale naučit se nehřešit. To se týká špatných — z Božího pohledu — emocí, slov a dalších skutků.

— Byla analyzována role sexu v duchovním zdokonalování a určeno, jaké by sexuální vztahy měly a neměly být (viz "Sexuologie", "Pochopit Boha", "Klasika duchovní filosofie a současnost" atd.).

— Byly zde podrobně vyloženy informace o tom, jak chápat slovo *Bůh*: protože ono má totiž různé významy. V nejvíce používaném významu by mělo označovat Jednotný Organismus vesmírného rozsahu, existující v prvotní vrstvě (eónu, lóce) mnohorozměrného prostoru. Je jeden pro všechny lidi, a proto nemá smysl, aby lidé byli mezi sebou znepřáteleni a hájili nadřazenost "svých vlastních", "národních" Bohů.

— Byl podrobně vysvětlen pojem "Trojice".

— Poprvé bylo vysvětleno, co se skrývá za slovy *Duch Svátý* a *Absolutno*. Byly uvedeny fotografie *pracovních prostranství* Svátých duchů — spolu s Pány těchto míst. Na těchto místech Oni mimo jiné učí toho hodné žáky umění meditace.

— Velká pozornost byla věnována vysvětlení rozdílu mezi pravými následovníky Božího Učení — a sektáři.

— Poprvé byla ruskojazyčným čtenářům předložena kompetentní vydání takových zásadních historických děl, jako jsou Tao-Te-Ting, Bhagavadgíta nebo Filipovo Evangelium. Učení Ježíše Krista — na základě Nového Zákona a některých apokryfických Evangelii — bylo analyzováno a tématicky uspořádáno.

— Takové jevy jako "temná hmota", "černé díry" atd., nad kterými si materialističtí fyzikové marně a bezvýsledně "lámou hlavu", lze snadno vysvětlit: stačí vstoupit vědomím do příslušného eónu — a vše uvidět vlastníma očima duše. Nyní člověk chápe i takové kuriozity, jako je "obrácený čas" údajně registrovaný přístroji: což bylo jen vtipkování Svatých Duchů s neopatrnými ateistickými fyziky!

A tyto poznatky budou ještě dlouho sloužit generacím lidí vtělených Bohem na Zemi!

Hledejte Poklad pod Pyramidou!

"Uslyš a pochop: *Plamen* je zdroj všech věcí, všechno jsoucí je Jeho projevem!

... Udržuj... své úmysly na získání jednoty *Světla* s tvým lidským tělem!

Světlo je Zdroj veškerého života; bez *Velikého Světla* nemůže nic existovat!

Věz, že podstatou každého hmotného objektu je *Světlo*.

A věz, že celý prostor je naplněn světy ve světech.

Hluboko pod *obrazem* pyramidy se skrývá Mé tajemství. Hledej — a najdeš je v *Pyramidě*, kterou jsem stvořil.

Postupuj podle toho *klíče*, který jsem ti zanechal! Hledej — a vstup do pravého *Života* bude

tvůj! Hledej ho — v *Mé Pyramidě*, hluboko pod ní a ve *Stěně*¹.

Opakuji, že konkrétně prostřednictvím *Pyramidy*, Mnou stvořené, najdeš tajný průchod do *Života pravého!*"

Tak, v dávném starověku Atlant'an Tót [15] mimo jiné nastínil duchovní Cestu, kterou Bůh nabízí vtěleným lidem.

Ateisté, kteří si přečetli tyto řádky, navrhovali kopat písek pod kamennými egyptskými pyramidami...

Ale Představitel Prvotního, Atlant'an Tót, přece mluvil o něčem jiném: o skutečném Pokladu, Jímž je pro lidi Bůh v Aspektu Stvořitele.

O struktuře Absolutna jsem již mluvil [3,8,15-16,18-20 atd.]. A nyní se pokusím vám představit toto poznání z jiného úhlu pohledu. A sice počínaje procesem stvoření naší planety.

Existují dva základní stavy, v nichž Bůh v Aspektu Stvořitele přebývá: klid a aktivita. První z nich se vyznačuje také nejjemnější Průzračností (tento stav v současnosti preferují Chuang-Di, Lao-C', Elisabeth Haich, Apoštol Filip, Bartoloměj a Emil). Druhý — aktivním svícením: od Světla — až po nejněžnější laskání Božského Ohně, který spravedlivé lidi vůbec nespáluje ani nepálí.

Doufám, že moji čtenáři chápou, že Bůh v Aspektu Stvořitele (Prvotní Vědomí) není nějaká Osoba, ale je to *Jednotné My* všech, Kteří v průběhu

¹ "Stěna" — to je také jeden z obrazů vyšších stupňů meditačních praktik.

celé Jeho existence dosáhli Dokonalosti. Nyní Oni žijí ve vzájemném splynutí, rozplynutí.

Proto je zcela správné říci, že Bůh v Aspektech Absolutna i Prvotního Vědomí je jeden a jednotný pro celý vesmír.

Existují však také osobnostní Projevy Boha. Jsou to Svatí Duchové, kteří mohou po určitou dobu vycházet z *Jednotného My*. A také — Dokonalí Boholidé, kteří se vtělili do lidských těl. Tito vtělení Představitelé Prvotního jsou nazýváni takovými názvy jako Mesiáš, Avatár, Kristus — v různých lidských jazycích.

Stvoření naší planety ovšem neprobíhalo během několika kalendářních dnů, ale po dobu grandiózních (z našeho lidského pohledu) epoch.

Začalo z Ohnivého — Stvořitelského — stavu Boha. Přesněji řečeno, bylo svěřeno Svatému Duchu, Který Sám Sebe nazývá jménem Adler. Kromě přímého vyprávění samotného Adlera o tom lze nalézt zmínky v Tao-Te-Tingu a Bhagavadgítě [6-7,15].

Abychom intelektuálně pochopili mechanismus stvoření Země, je nutné přijmout poznatek o skutečné mnohorozměrnosti prostoru. Nejde ale o vzájemně vnořené hmotné vesmíry, jak se někdy fantazíruje, ale o energetické *makroobjemy*, prostorové *vrstvy*, lišící se úrovní *zjemnělosti* — *hutnosti* a *zjemnělosti* — *hrubosti*.

V této souvislosti můžeme mluvit o *vektorech*, pronikajících těmito *vrstvami*: od Stvořitele — k hutné hmotě a od Stvořitele — k peklu [3,15,18 atd.].

Adler nám ukazoval (a každý, kdo se s Ním naučí splývat, to může také uvidět), jak On — ze Svě Ohnivé Nesmírnosti — vyčlenil jakýsi *pupen*, který se

skládal z poněkud hustšího energetického stavu. Tento *pupen* poté "obrůstal" ještě hutnějšími vrstvami — s využitím substance eónu protoprakriti [3,16 a další.].

A pak na vznikající zeměkouli probíhaly dlouhé reakce termonukleární fúze se vznikem všech dnes známých prvků hmoty, formovaly se také kontinenty a oceány, a pod Boží kontrolou se rodila a evolvovala organická těla, potřebná pro vtělení duší do nich.

Z výše uvedeného je mimochodem zřejmé, že celý, zde načrtnutý multidimenzionální konglomerát, je jednotnou strukturou, Částí Jednotné Makrobytosti, zvané Absolutno. Jehož základem je také Božský Oheň. (Viz také Pýthagorovy výroky na toto téma v [15]).

A ještě něco: stačí, aby Stvořitel "uhasil" Svůj Oheň pod nějakou malou či velkou částí Stvoření — a tato část hmotného světa zmizí, dojde k její dematerializaci.

... Avšak co je to člověk a celý souhrn všech vtělených živých organismů? Jaký je smysl naší společné existence? Proč to všechno Stvořitel potřeboval nastartovat?

Odpověď je celkem jednoduchá: v tělech všech bytostí, včetně našich, probíhá vývoj jednotek vědomí — duší. A jeho smysl spočívá v tom, že — v důsledku mnoha úspěšných inkarnací v tělech rostlin, zvířat a posléze i lidí — splynou Lidé, kteří dosáhli Dokonalosti, se Stvořitelem a obohatí Ho o Sebe Sama.

Důležité je také pochopit, že proces evolučního vývoje duší může probíhat pouze v tělesném stavu, neboť hmotná těla jsou jakýmsi "továrnami" na

přeměnu energií běžné hmotné potravy na energii rostoucích duší.

Nyní je objasněna vývojová cesta, kterou musí každá duše projít, aby dosáhla Dokonalosti. Je to (při velmi silném "zestručnění informací") cesta člověka — až k osobní přeměně v Božský Oheň a Splnutí s Ním.

Ale jak to může být uskutečněno?

Je důležité, aby si každý nejprve uvědomil, že jeho vývoj — v každém okamžiku! — sledují Svatí Duchové. Pokud člověk intelektuálně a eticky neodpovídá tomu, že by se přibližoval k určenému Cíli — Oni mu takovou možnost nenabídnou. Ale pokud tomu tak je — napovídají mu, jak se má rozvíjet po psychoenergetické linii sebezdokonalování [15-16,18-20].

... Takže, stvoření naší planety začalo v jejím středu, od jejího jádra. Proto je jednou z možností praktického poznání Stvořitele "ponořit se" vědomím do Něho skrz jádro Země. (Všimněte si, že se o tom zmiňují i proroctví, která obdržela Jelena Rerichová [2,15]).

Samozřejmě nemluvíme o hmotné součásti jádra, ale o jeho jemnějších multidimenzionálních složkách.

Tomu je třeba se dlouho a tvrdě učit.

Zejména je nutné, abychom se stali v potřebné míře silným vědomím. A tato síla závisí především na velikosti toho vědomí.

Abyste mohli získat sílu vědomí, musíte mít všechny základní energetické struktury uvnitř těla v dobrém stavu. Jedná se o čakry, dantiany a hlavní meridiány [16]. Učili nás to Bábadží z Haidakhanu, Ježíš, Jógánanda, Satjá Sáí Babá, Jamamoto, Lao,

Han, Huang, Dánská Paní, Sufi, Jasin, Vasilek, Ušastik, Borovik a Jeho Máma, Assiris, Radek Volyňský, Rada.

A nejúčinnější technikou pro růst velikosti vědomí jsou tréninky jeho rozšiřování nad prostory moří, stepí, pouští a také z vrcholků hor.

Tomu jsme se učili především u takových Božských Učitelů, jako byli Adler, Pýthagorás, Konstantinos, Larisa, Atlant'an Tót, Ngomo, Ódin, Satja Sái Babá, Bábadží z Haidakhanu, Krišna, Orel, Jamamoto, Kair, Jelena Sabašniková, Kurgan-Baši, Sakrál, Ptahhotep, Chuanito, Lada, Boris, Manuel, Jeremej, Jasin, Bohatýr, Velikán, Borec, Sofie, Tchja, Hádži Bej Murat, Kim, Lorenz Byron a Konrád Lorenz, Grandmistr sufismu a Sulija [15]. Požádejte Je o pomoc — a Oni rádi pomohou všem, kdo si to zaslouží.

Zvláště důležité je připomenout si, že úspěšný růst velikosti individuálního vědomí může probíhat pouze na podkladě jeho postupného zjemňování s orientací na Božské Učitele. Pokusy o pěstování sebe sama na pozadí jiných stavů ale duchovní pokrok člověka vůbec neprogramují směrem ke Stvořiteli. To je nejcharakterističtější hrubá chyba zbloudilých duchovních hledačů.

Jednou z meditačních technik, která pomáhá na další etapě vývoje, jsou "skoky do Ohnivé propasti".

Druhou metodou, kterou má smysl zvládnout souběžně, je zvládnutí světelných a ohnivých stavů sebeuvědomění prostřednictvím meditace, nazývané "Božské Slunce" nebo "Slunce Boha"[15]. Neocenitelnou pomoc při tom poskytují Adler, Ježíš, Súrja, Kair, Sarkar, Assiris, Nikifor, Jamamata, Ódin [15].

Možnost zvládnout tyto meditace přichází pouze tehdy, pokud se praktikující již naučil být rozvinutým duchovním srdcem [5,8,10,13-21 atd.]. Je také nutné dovést bioenergetickou čistotu v těle k úplné průzračnosti — při pohledu jasnozřivostí ze strany všech segmentů. Takové čistoty se dosahuje pomocí technik popsanych v [16,18-20,37-38] a v našich dalších knihách a filmech.

Meditace se "skoky do propasti" a s "Božským Sluncem" se učí a trénují na zvláštních *místech síly*: na *pracovních prostranstvích* Božských Učitelů — Svatých Duchů.

Podotýkám, že Carlos Castaneda ve svých slavných knihách o "skocích do propasti" vyprávěl neadekvátně. Koneckonců se mu nikdy nepodařilo proměnit se v rozvinuté duchovní srdce, takže neměl šanci na úspěch. A to, co o takových "skocích" popisoval, byly jeho mystické fantazie.

Tuto techniku nás na různých místech síly učili Kair, Jamamata, Jógašira, Satja Sái Babá, Nikifor, Adler, Atlant'an Tót, Igl, Iglestform, Emil, Radomír, Jasin, Volchva, Sulija, Chuan Matus a Chenaro [15].

Doufám, že si moji čtenáři nemysleli, že takové "skoky" provádí hmotné tělo nebo že "propast" je naplněna hmotným ohněm. Ne: "skákat do propasti" může vědomí (duše), které získalo schopnost na chvíli téměř úplně opustit své tělo a jehož základní podstatou se stalo rozvinuté duchovní srdce. Hmotný oheň také nemá s Božským Ohněm nic společného, kromě pouze vnější vizuální podobnosti.

Dalším stupněm práce v tomto směru jsou meditace, které lze spojit do oddílu s obecným názvem "Pyramida". Jedná se o samotnou "Pyramidu", i "Vulkán", "Kuzel" a "Chrám".

Na rozdíl od "Propasti" mají tyto meditační struktury horizontálně uzavřený prostor (který však mohou cvičící rozšiřovat). Proto "pyramidální" meditace účinně podporují fixaci objemů, které vědomí zaujímá. A to zajišťuje následný růst jeho rozměrů.

Základem, z Něhož vychází *Pyramida*, je Oceán Božského Ohně. A *Pyramida* do Něho vytváří vhodný vstup.

Takže — tento *Oceán* je dosažitelný. Zbývá jen naučit se žít ve Splynutí s Ním a pak z Něho vycházet.

Nejúčinněji nás těmto technikám učili Adler, Atlant'an Tót, Pýthagorás, Kair, Rossi, Igl a Khem.

* * *

Toto je velmi stručné shrnutí celé Cesty od stavu člověka — až ke Stvořiteli. Mnohem více podrobností o tom najdete v našich dalších knihách a filmech.

Všichni lidé jsou velmi odlišní, pokud jde o jejich evoluční vývojové procesy. Ne každý bude v dohledné době schopen projít celou Cestu. Jen někteří jednotlivci ji budou schopni zvládnout. Proto — pokud má někdo pochybnosti, pokud se mu to nedaří, je lepší nespěchat. Prozatím se nesnažte "skákat do propasti"! Lepší bude vybrat si pro sebe způsob služby Bohu, který je přiměřený vašim touhám a možnostem [2,9-11,15,25,33], očišťovat se eticky i bioenergeticky, snažit se růst jako duchovní srdce, a to nutně s rozvinutýma rukama duše — milujícíma a laskajícíma! A pak — od těchto již zvládnutých kroků bude mnohem snazší pokračovat dál!

Mnoho zdaru vám všem!

O Cestě k duchovní Dokonalosti

Bůh je Duch" (J 4:23). To jsou slova Ježíše Krista. Z nich pochází slovo *duchovnost*.

Rozumným lidem je jasné, že duchovním člověkem lze nazvat toho, kdo je plně zaměřen k poznání Boha-Ducha — a to především vyplňováním Jeho Učení.

Ačkoliv existovaly a existují i jiné úhly pohledu...

Například v brežněvovské éře naší země se mě primitivně agresivní novinářka z jedné novin snažila přesvědčit, že duchovnost znamená "chodit do kina"... [10].

V následujících letech lidé jí podobní v naší zemi chápali jako duchovnost "urinoterapii" (tj. pro psychické zdraví zhoubné pití moči), provádění určitých tradičních "náboženských" rituálů, jako je barvení slepičích vajec, skákání přes ohně atd.

Jiní, kteří se chtějí zalíbit Bohu právě takovýmto způsobem, si mrzačí genitálie a "umrtvují si tělo" i jinými absurdními způsoby...

A v posledních letech se mezi podobně málo inteligentními lidmi objevila sekta, která si říká "neoadvaita". V této sektě je intelekt prohlášen za nepřitele duchovnosti — a jsou vynalézány a praktikovány speciální techniky "moderní psychologie" pro jeho zničení...

Pravdou však je, že inteligenci je třeba rozvíjet všemi možnými způsoby — a zároveň se ji naučit ovládat. Toho druhého lze jednoduše a účinně

dosáhnout ovládnutím techniky psychické autoregulace [16 atd.].

Pochopme: Bůh nepotřebuje hlupáky! On od nás potřebuje , abychom se *stávali lepšími* a rozvíjeli se v souladu s Jeho Vůlí! A to mimo jiné znamená hlavně intelektuální zdokonalování!

... V náboženských a filozofických pramenech existuje pojem *Přímá Cesta* [14-15]. Co to znamená?

Přímá Cesta předpokládá především jasné pochopení Cíle našeho duchovního úsilí a ovládnutí metod duchovní práce. O tomto tématu jsme pojednali v mnoha našich knihách (viz seznam odkazů na literaturu).

Existují však i zcela absurdní názory na tuto věc! Například následující:

Existuje Bůh — a existuje hmotný svět. Každý člověk má právo vybrat si jednu z těchto dvou možností. Jak? Nejlepším způsobem je okamžitě odmítnout svět hmoty a spáchat sebevraždu na pozadí všeprostupující orientace mysli na Boha. To je nejjednodušší cesta do ráje! A aby to bylo ještě zaručenější, měli bychom sebevraždu završit zabitím co nejvíce "nevěřících", tj. těch, kteří toto pojetí nesdílejí...

... Ale tím, že člověk zabije sebe a druhé lidi, si vůbec nezaručuje vstup do vytouženého ráje! Naopak, velice tím ztěžuje svůj osud!

Bůh nedává vtěleným lidem právo zabíjet! Výjimky přicházejí v úvahu pouze tehdy, když například chráníme druhé a neexistuje jiná možnost, jak odrazit útok zločinců...

... Pokusy o dosažení ráje prostřednictvím vraždy nebo zničením funkce myšlení, také i prostřednictvím drog atd. — to je přece důsledek

naprosté nábožensko-filozofické nevědomosti, kterou někdy vštěpují někteří náboženští a političtí vůdci: takoví, které můžeme nazvat agresivními primitivy!

... Ale opravdová *Přímá Cesta* je jiná!

... Každý rozumný dospělý člověk by si měl položit otázku: proč nás Bůh vtělil na Zemi? Je to jen proto, aby nás roztrídil do dvou kategorií: na duše, které mají být poslány do pekla, a duše, které se mají usídlit v ráji? Když se nad tím vážně zamyslíme, vypadá takový názor, připisovaný Bohu, absurdně! K čemu by Mu to bylo? Skutečně Ho zajímají takové zábavy?

Ale Boží Záměr s námi je ve skutečnosti zcela jiný! Jde Mu o to, abychom se zde na Zemi rozvíjeli, a abychom se po dosažení Dokonalosti vlili do Něho a obohatili Ho sami sebou!

Právě za tímto účelem On stvořil hmotný svět a usídlil a stále v něm usidluje duše a žehná jim k zdokonalování!

On se právě prostřednictvím duší vtělených do těl vyvíjí — evoluuje! Proto je každý z nás povinen usilovat o Dokonalost! A ti, kdo to nedělají a navíc v tom brání ostatním, — ti se tímto způsobem dopouštějí těžkých hříchů. A v žádném případě si nezaslouží ráj!

Uvědomuji si, že pouze na základě tohoto článku je velmi obtížné vnímat úplný obraz Evoluce Univerzálního vědomí. Můžete si však o něm podrobně přečíst v knihách uvedených v seznamu doporučené literatury.

Nyní pouze poznamenám, že Cesta zdokonalování duší se skládá ze stupňů vývoje. A pro každého člověka by bylo vhodné usilovat o jejich

systematické zvládnutí. A také v tom pomáhat ostatním.

Tyto stupně jsou následující:

1. Prostudování teorie duchovního vzestupu.

Etická sebekorekce na základě Božích pokynů. Zahrnuje mimo jiné rozvíjení v sobě pokorné moudrosti. [15-20,37 a další].

2. Očištění a rozvoj čakr a hlavních meridiánů, kontrola a čištění bioenergetických "kokonů" obklopujících naše tělo, ovládnutí funkcí dantianů a "bublin vnímání". [8,16 a další].

Počátek zdokonalování vědomí pomocí estetických metod a ovládnutí vlastních myšlenek a emocí (tj. odstraňování hrubých a podpora zjemněných) ([8,10,15,16]; viz také naše filmy a další ilustrační materiály).

Toho lze dosáhnout zvládnutím počátečních základů techniky psychické autoregulace [13,16 a další].

3. Osvojení si vnímání sebe sama (tj. lokalizace sebe sama — jako duše, vědomí) jako duchovního srdce — v hrudi, pak kolem těla, pak daleko dopředu a dozadu.

Rozvoj rukou duchovního srdce.

Rozsáhlé rozšíření sebe sama — jako duchovního srdce — v energeticky čistých prostranstvích, například nad velkými vodními plochami.

Dívání se odtamtud — směrem k tělu.

4. Seznamování se Svatými Duchy. Rozvíjení dialogu s Nimi. Jejich přijetí jako zcela konkrétních Božských Učitelů.

Vytváření vlastních Mahádublů.

Splynutí se Svatými Duchy.

5. Osvojení si stavu "ne-já", který vede k úplné ztrátě egocentrizmu, k životu založenému na cítění a pokud možno uspokojování objektivních zájmů druhých, nikoliv vlastních tužeb, k životu a činnosti pro druhé bytosti a pro našeho společného Stvořitele.

6. Práce s Kundaliní, poznávání protomatérie (temné hmoty) a dalších složek Absolutna s důrazem na stavy Průzračného Klidu Stvořitele a Jeho Božského Ohně [2,5-8,13-21,36-37].

7. Osvojení si bytí Průzračným Klidem a Božským Ohněm — ve vesmírných měřítcích.

Nahrazení energií a hmoty svého těla těmito stavy, což vede ke schopnosti ovládat hmotu svého těla a jiných objektů.

* * *

Proč je v duchovní oblasti tolik falešných koncepcí a metod?

Uvidíme, že pokud nemáme dostatečně významné znalosti o Cíli našeho duchovního snažení (tj. o Bohu), ale máme silně nadsazenou tendenci "vynalézat" při absenci kritického hodnocení vlastních "vynálezů" — pak v takové situaci snadno vznikají špatné fantazie..

Příklad: Existuje sedm barev duhy, také i sedm čaker... A to znamená, že bychom měli tuto škálu barev aplikovat na čakrový systém... Čakry je třeba obarvit...

A výsledek... — dramatické následky pro oběti této fantazie... Protože ve skutečnosti by všechny čakry měly mít průzračně bílou barvu se zlatavým nádechem. "Vtisknutí" jiných (hrubších) barev do

nich je ochromuje, a to na dlouhou dobu, a vážně brání praktikujícím v dalším vzestupu.

A právě tak je škodlivý návrh navyknout si na koncentraci v původně nejhrubší a obvykle nejvíce znečištěné hlavové čakře ádžňě. Tato metodika nejenže nepřináší sebemenší užitečné plody, ale praktikující zhrubne vědomím a přiblíží se peklu. A — vzdaluje se od Cíle duchovního hledání: od Stvořitele, Který je Nejjemnějším Vědomím — ze všech existujících.

"Ádžničtí" lidé se v sociálních kontaktech stávají "těžko snesitelnými". Získávají také sklon k duševním poruchám.

Čakra ádžňa je jednou z nejobtížněji čistitelných a zjemňovatelných čaker. Proto Krišna doporučoval vynakládat obzvláštní úsilí na vyrovnaní jejího stavu na úroveň Átmických Energii [6,16].

Posledně jmenované však musejí být nejprve poznány prostřednictvím komunikace se Svatými Duchy a práce s Kundalíní [16].

Podotýkám, že hathajóga a další podobné praktiky se nesmějí provádět na podkladě "zabíjené" stravy (tj. požívání těl zvířat), protože to vede mimo jiné nejen k hromadění hrubých energií v organismu, ale také to posiluje hrubnutí vědomí.

Takových příkladů poškozování lidí hledajících duchovní Cestu je mnohem více. Je to např:

- i úmyslné narušování nočního spánku,
- i spoléhání se na "ochrannou magii", která tak často vede k rozvoji hrubé psychopatologie (protože soustředění pozornosti nikoli na Boha, ale na pekelné bytosti — a ještě k tomu s emocemi mystického strachu — je přesně to, co tyto bytosti přitahuje),

— i opilství, jakož i užívání jiných drog — s cílem vysledovat okamžik oddělení vědomí od těla a snahu realizovat se v "astrálním" světě (v prostředí beztělesných alkoholiků a jiných degenerátů),

— i neumělé pokusy pracovat s Kundaliní, aniž by si praktikanti uvědomili, že tato Átmická Energie se vůbec nenachází v kostrči (jak se běžně věří), ale mimo naše hmotná těla [16]...

A toto všechno a podobné škodlivé pseudoduchovní špinavosti jsou v myslích některých lidí spojovány se slovem jóga, což vytváří odpovídající postoj k učení pravé jógy! (S pravou jógou se lze seznámit mimo jiné v knihách [2,4-8,13,15-21,36 atd.] a filmech na konci této knihy).

Často se tyto a jim podobné zvrácenosti stávají populárními, zejména mezi mladými lidmi, kvůli své extravaganci. A někteří iniciativní podnikatelé je začnou prodávat a za nemalý poplatek je vyučovat... Všem je společné, že nejednají kvůli Bohu, nejednají kvůli duchovní pomoci lidem, ale pouze kvůli vlastnímu prospěchu.

Správné je však žít a jednat přesně opačně: následovat Boží zájmy a aktivně se podílet (někdy i sebeobětováním) na jeho Evolučním Procesu.

A On — vždy aktivně pomáhá uspokojit touhu přiblížit se k Němu — všem, kdo Mu upřímně a nesobecky slouží.

Takto On vedl po *Přímé Cestě* Jeho poznání zejména autora tohoto článku a jeho spolautory, kterým se podařilo vystoupit na nejvyšší stupně duchovního růstu.

Nyní — z pozice, které jsme dosáhli — je pro nás snadné vidět a rozlišovat mezi pravými a

falešnými tendencemi v oblasti duchovního zkoumání a duchovního poznání.

... Nyní by bylo na místě položit autorovi článku otázku: Jak může člověk, který se sám seznámil s novými metodami, zjistit, zda jsou pravdivé?

Nejprve vám mohu doporučit, abyste se zamysleli nad souladem tréninků, který vám nabízím — s výše uvedenou posloupností stupňů duchovního vzestupu.

Pokud například lektor nebere v úvahu etickou složku práce a nutnost jít cestou zjemňování vědomí, pokud není kladen důraz na rozvoj duchovního srdce, pokud se lektor sám systematicky dopouští etických chyb, pokud nechápe místo jím navrhovaného programu v celkovém schématu duchovního zdokonalení — pak vám mohu poradit, abyste se od takového pseudoguru vzdálili.

Mimo jiné vám doporučuji zjistit souvztažnost navrhovaného učebního plánu s myšlenkami *hésychazmu* [16].

Podstatu *hésychazmu* lze shrnout takto: snaha o poznání Stvořitele, která se může stát účinnou pouze na pozadí vnitřního klidu, jenž se nachází v rozvinutém duchovním srdci. (Podrobnější informace naleznete v našich knihách a filmech).

Termín *hésychazmus* je řeckého původu: *hésýchia* znamená *vnitřní ticho*.

Ale v nejpodrobnější historické perspektivě toto téma nastínil čínský Mudrc Lao-C' [7,15].

Hésychazmus — jako křesťanské hnutí — byl rozšířen v zemích východní Evropy.

A nám — ruským odborníkům v oblasti duchovního poznání — Bůh svěřil vypracování

účinných metod *hésychazmu* a vysvětlení této metodiky v moderním populárně-vědeckém jazyce.

Podotýkám také, že v průběhu dějin existence lidstva na Zemi vedl Bůh toho hodně duchovní hledače — bez ohledu na jejich národnost, místo pobytu a místní kulturní zvláštnosti — ke stejnému poznání, včetně specifických metod seberozvoje člověka. (Podrobně se o tom můžete dočíst mimo jiné v knize [15]).

V současné době mě Bůh žádá, abych toto poznání poskytl obyvatelům všech národů Země.

... Ale někdy se lidé ptají: proč nezveřejníte podrobný postup nejen počátečních, ale i vyšších technik sebezdokonalování?

To ale není možné. Důvodem je to, že se jednotliví lidé od sebe velmi odlišují. A číst si podrobnosti o aplikaci vyšších metod na sebe samé by pro většinu z nich bylo velmi neužitečné: stejně jako malé děti by s takovou informací nedokázali správně naložit.

Přitom si musíme uvědomit, že nejen věk duší, ale i jejich intelektuální schopnosti se liší. Ale navíc každý v sobě během života na Zemi nahromadil některé ctnosti a některé neřesti — a to se stalo kvalitou každé konkrétní duše. Existují mezi nimi beznadějní degeneráti — kandidáti na úplnou zkázu v pekle. Existují však také i vysoce vyvinuté duše, ale tito lidé si obvykle nepamatují, jak sami kráčeli po duchovní Cestě — a proto nevědí, jak mohou pomoci mladším, toho hodným duším...

Z téhož důvodu bychom neměli usilovat o vytváření velkých skupin pro výuku zvládání vysokých a tím spíše nejvyšších stupňů dokonalosti: nikdy se nesejde tak velký počet lidí, kteří by byli

hodni takové pomoci ve stejném čase na stejném místě. A snaha "vytáhnout" do duchovních výšin ty, kteří ještě intelektuálně a eticky nedozráli, jim bude jen škodit.

Optimální je následující pořadí předávání duchovního poznání: těm, kteří si přejí získat duchovní poznání, jsou poskytnuty obecné informace o situaci, do které se inkarnovali na Zemi, a o úkolech, které před nimi stojí. Plus — obecné "milníky" Cesty s upozorněním na možné chyby. A rychlost postupu si určuje každý z těch, kteří jdou, osobně podle sebe: podle svých vlastních potřeb.

Dobrou ilustrací výše uvedeného je kniha [37], kde autorka sebekriticky vypráví o tom, jak se postupně měnily její hlavní životní zájmy: etapu lásky ke kočkám pak vystřídala láska k pokojovým rostlinám... Pro Boha v jejím životě — ve vážném slova smyslu — tak dlouho místo nezbývalo...

Zásadního úspěchu na duchovní cestě však lze dosáhnout pouze tehdy, když je pozornost — přirozeně, nikoliv z donucení nebo "pro partu" — zcela věnována uskutečňování lásky k Bohu. Tato láska spočívá v upřímné snaze poznat svého Hlavního Milovaného, splynout s Ním a sloužit Mu. A do takového stavu musí duše ve svém vývoji dorůst.

Proto vám mohu poradit následující: prostudujte si příslušnou literaturu a další užitečné materiály, vytvořte si osobní plány práce na sobě — a každý den se je snažte realizovat! Spojte se také v duchovním pokroku s ostatními hledajícími! Společná práce je vždy účinnější!

Ale nejdůležitější je, abychom vždy naslouchali Božím pokynům: vždyť On je Hlavním Učitelem pro všechny lidi, pro každého z nás!

Komentáře Dokonalých:

Adler [15]:

— Existuje pouze Univerzální Bůh! Celá Nesmírnost vesmíru je Můj Jednotný Organizmus!

Já jsem Pán vesmíru! A Já žiji v tobě a v každém z vás!

To je skutečnost! Vstup do ní!

Ve Velkolepé Mlčenlivosti Průzračného Klidu —
poznej Jednotu Prvotního!

Ať ve tvém vnímání v tuto chvíli neexistuje nic jiného než Bůh! Existuje pouze Oceán Boha — vně i uvnitř, nahoře i dole vzhledem k tvému tělu a tvoji planetě Zemi! [15]

Obrůstěj v Nekonečnu spoustou Rukou —
laskajících, milujících!

A pak poznej, jak žiji Já, jak vstupuji do každého z eónů Absolutna a přitom zůstávám Jednotným Bohem!

Nauč se pracovat s Mahádublem [14-16,37]!
Když se spojíš s Mou Bezmeznou Láskou, vnímej, že Mé i tvoje Ruce dosahují do každého bodu Země a Láska umožňuje Mahádublu vrůst všude tam, kde je Boží Záměr vykonat potřebné Dílo.

Vtělený člověk se stává Bohem tehdy, když se spojil s Bohem v *Jedno*.

Na konci Kalpy všichni Svatí duchové přejdou do Klidu Turijnosti. To je pro Ně odpočinek, "Noc Bráhmana", jak říkal Krišna [6,15,16]. A hmota planety zmizí, neboť Já z ní "vyjímám" Sebe.

Satja Sái:

— Existuje Prvotní Oceán Boha, který není rozdělen na Božské Individuality. Každá z Velikých Duší, tvořících tento Oceán a vycházejících z Něho,

však může říci: "Já jsem Bůh!" a projevuje Sílu, Lásku a Moudrost Celku.

Silvio Manuel:

— Celé Absolutno je Jednotný Živý Organismus! Nejvyšším úspěchem duchovního bojovníka je stát se totožným s Jeho Sílou — se Sílou celého Absolutna, nikoliv toho či onoho Individuálního Projevu. Pak je Duchovní Bojovník schopen konat jakékoliv zázraky: zázraky v zájmu obrácení lidí hmotné úrovně na víru.

Ježíš Kristus:

— Bůh je za každými "dveřmi" — přímo za branou duchovního srdce. Zde je Bezbřehost Božího Oceánu, Všudypřítomnost Jeho Lásky!

Nauč se — spolu se Mnou — klepat na tyto "dveře": na duchovní srdce druhých lidí. Ti, kdo jsou připraveni, uslyší a otevrou! A pak — Já Se jim projevim a budu se projevovat stále více!

Satja Sái:

— Když jsi ve Mně, když jsme *Jedno*, pak můžeš pomáhat to samé dělat pro miliony duší! Já, My všichni, — to budeme dělat společně s tebou!

Budu se usmívat ze stránek pohádek — na ty nejmenší!

Budu učit dospívající laskavosti, péči a smysluplnosti, uvědomělosti v životě!

Budu vyprávět zralým duším o stupních Cesty a povedu je za ruku, a pak jim — Sám Sebou— otevřu průchod do Prvotního!

Atlant'an Tót:

— Někdy je možné u člověka pozorovat absenci "zpětné vazby" s ostatními lidmi. To je egocentrismus v plném rozkvětu. Takový člověk žije

tím, že ukazuje své pyšné, osamělé já, místo aby žil pro druhé, místo aby je pocíťoval jako sebe sama.

Ježíš Kristus:

— Pokud chceme získat pocíťování druhých jako sama sebe — musíme vynakládat neustálé úsilí!

Ódin:

— Nikdy se nerozčiluj, když něco nejde podle tvých představ! Věci se vždy dějí tak, jak chci Já!

Sleduj pozorně, co ti chci říci, nauč se chápat, jakou lekci se máš naučit! Jakmile dojdeš ke správnému pochopení a tvůj život začne tomuto novému pochopení odpovídat, — situace se změní. Anebo také — začne tě těšit, místo aby tě rozčilovala.

Bábadží z Haidakhanu:

— Stává se, že se asketa na duchovní Cestě "vzdává", přestože je jen pár kroků od vytyčeného Cíle. Říká něco takového: "Udělal jsem všechno, co jsem mohl! Pokud se mi nedaří udělat víc, znamená to, že Bůh to nepotřebuje a je čas, abych "toho nechal"... Avšak právě tehdy je stav Úplného Sjednocení s Mou Láskou a Sílou vzdálen jen několik kroků!...

Vždyť čas opuštění těla určuje *Vesmírné My*. To znamená, že dokud existuje život v těle — existuje také úkol, pro který je tento život dán!

David Copperfield:

— Každý, kdo má hmotné tělo a může Nás vycíťovat a komunikovat s Námi, je obzvlášť cenný! Právě takoví lidé jsou totiž schopni vnést Světlo do temnoty nevědomosti a utrpení, v níž je ponořena většina lidstva!

Bud'te tedy čistými Světlonoši Prvotního, aby se skrze vás mohla projevovat Láska Živého Boha, aby se mohla dotknout ostatních duší a dát jim naději!

Dávejte ostatním příklad, že je možné žít jinak, v harmonii se světem kolem vás: se Stvořením a se Stvořitelem!

Bůh — živý skutečný Bůh — On je vždy nablízku: v každém okamžiku každého žijícího člověka. On vždy a ve všem pomáhá, zvláště když Ho voláte — upřímně, svým duchovním srdcem!

Dávejte lidem jemné a něžné stavy, které od Nás dostáváte! Bud'te jim v tom i ve všem ostatním příkladem!

Kurgan-Baši:

— Princip života duchovního člověka je následující: využít každý den života k tomu, abyste se přiblížili Bohu, a pokaždé se chopit okamžiku, kdy můžete Bohu podat svou pomocnou ruku v evoluci vědomí.

Jinými slovy, je třeba pomáhat lidem ve všech dobrých věcech, a zejména při šíření duchovního poznání!

Sulija:

— Veliký duchovní čin koná ten, kdo žije na Zemi pro Boha! To je cesta Ježíše, Satjá Sái a Každého z Těch, kteří se před vámi zjevili a zjevují se jako Svatí Duchové!

Bábadží z Haidakhanu:

— Úplná jednota se Mnou, Nesmrtelnost a práce "z Mé strany" — v přítomnosti Zbožštěného Těla — je skutečností! A práce na Zemi, kterou je třeba udělat ve Službě Bohu a Evoluci je nesčetně mnoho!

Ten, kdo při rozloučení s tělem vstoupí do Konečného Splynutí, je Mi drahý! Ale je možné udělat i víc!

Ten, kdo se odvážil překonat poslední hranici ještě vtělený do těla, je Veliký Hrdina Ducha!

Projevení Boha skrze Toho, kdo se stal Avatárem tím, že kráčet *stezkou srdce*, je drahocenné! Viditelné zázraky jsou jen nepatrnou částí projevu této Síly! Jsou jako tříšť na vrcholcích vln, ale Síla — to je celý Oceán!

Adler:

— Vy jste nositeli jedinečného Poznání! Ve svém chápání máte obsaženou celou Cestu: od člověka až k Bohu! A nyní bude třeba tyto Poklady předložit těm, kteří je chtějí přijmout a mohou je začít v životě naplňovat.

Opatrně, bez "přeskakování" stupňů, bez vytahování nahoru těch, kteří ještě nejsou připraveni — pomáhejte všem! Pro každého, kdo se chce stát lepším před Boží Tváří, je tu příležitost!

Tyto znalosti musí být dostupné — jako světlo, jako vzduch, jako voda! Nebud'te smutní, když někdo dýchá — a nevšimne si toho, pije — a nepoděkuje Pramenu..

Všechno Stvoření žije v Mém Světle a je stvořeno Mým Tvořivým Ohněm!

Zdaleka ne každý to však dokáže uvidět a pochopit.

Takový je přirozený chod Evoluce.

Ježíš Kristus, Apoštolové Marek a Matouš:

— Jste pověřeni pokračovat v díle Ježíše Krista na Zemi! Aby se lidé na celé Zemi dozvěděli o Novém Zákoně současné doby!

Především by se to mělo dělat prostřednictvím vydávání a šíření těch nejdůležitějších knih "po celém světě". A ještě je třeba udělat velkou spoustu dalších věcí!

Ježíš uzdravuje i nyní

Ježíš Kristus uzdravoval lidi během Svého života v těle. A totéž dělá i nyní pro toho hodné vtělené lidi.

My se ze všeho nejdříve musíme stát hodnými takové Jeho pomoci.

Za druhé, musíme mít představu o Ježíšem nabízených metodách uzdravování.

Stát se toho hodnými — to znamená skutečně vyplňovat Učení, které nám Bůh prostřednictvím Ježíše dal. Podle mého názoru je kniha [17] nejkompexnějším způsobem, jak se s tím seznámit (viz také další knihy v seznamu odkazů na literaturu).

Opačný přístup vidíme na příkladu nekonečného parazitického žebvání některých lidí před Ježíšem: "Pane, smiluj se! Pane, smiluj se! Pane, smiluj se!" a "Dej, Pane...". Vidíme, že takovýmto nudným otravováním nejsou obtěžováni jen vtělení lidé, ale i Představitelé Stvořitele! Lidé, kteří takto žijí, se od Boha oddělují a vzdalují, a proto nemohou počítat s Jeho Dary!

To znamená, že doporučuji co nejdůkladněji studovat Ježíšovo Učení a skutečně přetvořit svůj život tak, aby se opravdu stal použitelnou službou Bohu. A teprve pak můžeme doufat, že se staneme hodnými osobního společenství s Ním a Jeho uzdravující pomoci.

Musíme si uvědomit, že pro Boha není nic nemožné! Pokud tedy nevidíme skutečné zlepšení v průběhu našich nemocí, musíme hledat příčinu v sobě. To znamená, že se musíme znovu a znovu

vracet k hledání, analýze a nápravě vlastních nedostatků.

... Existují různé příležitosti k přímému vzájemnému společenství s Ježíšem. Například v Jeho Mahádublech. Začátečníkům však mohu navrhnout ten nejjednodušší způsob.

Je třeba vytisknout přesně takový skutečný Ježíšův portrét, jaký byl vytvořen na základě Jeho Rubáše a dokončen a požehnán k distribuci — aby pomáhal lidem — Satja Sáim Bábou.

Ano, přesně takový je Ježíš i nyní: je ztělesněním Božské Lásky, něžně laská a dává Blaženost toho hodným, ukazuje další stupně duchovní Cesty, učí Splynutí se Sebou a s Jednotným Univerzálním Bohem!

Velikost portréту by měla být alespoň A-4. Tvář Ježíše si můžete stáhnout z webových stránek www.ru.spiritual-art.info, včetně kalendáře. Nebo z obálky knihy o Jeho Učení.

Obrázek je vhodné nalepit například na kartonový podklad, aby jej bylo možné umístit jak na zed', tak i držet v rukou v těsné vzdálenosti od těla.

Dále je třeba nejprve navázat — prostřednictvím Ježíšovy Tváře — osobní vztah s Ním založený na citu lásky. Tyto emoce se rodí v duchovním srdci. Pokud jsme nikdy nepracovali s vlastním duchovním srdcem, — navrhuji tuto mezeru urychleně odstranit. Jedině na tomto základě je totiž možné se skutečně sblížit s Bohem, Který je Láska! (1 J 4:7-8).

Jsme-li opravdu hodni skutečného vztahu s Ježíšem, určitě pocítíme navázaný "komunikační kanál" mezi Ním a čakrou anáhatou v naší hrudi.

Vynasnažme se, aby proud emocí lásky tekli střídavě od nás k Ježíši a od Něho do našeho těla. Zapalme v sobě lásku k Němu! Učme se Ho milovat!

Tento cit lásky se musí stát stabilním. A pak můžete Ježíše opatrně poprosit o uzdravení a zároveň slíbit, že už nikdy nesejdete z duchovní Cesty.

Pokud se během série takových meditací přesvědčíme o Ježíšově pozitivním postoji k nám, můžeme začít přenášet Jeho portrét nejen na svou hrud', ale i na další části svého těla, a konkrétně se zaměřovat na vlastní čakry a dantiany.

Řeji mnoho úspěchů vám všem!

Boha to bolí!

Svatí Duchové, Představitelé Prvotního Vědomí, říkají, že cítí bolest pokaždé, když vidí, jak vtělení lidé mučí a zabíjejí překrásná zvířata...

Ale... každý člověk má právo rozhodovat o svém osudu tím, že koná spravedlivé skutky — nebo tím, že hřeší. Proto Svati Duchové do takových událostí nezasahují...

Bylo by dobré, kdyby to všichni lidé věděli!

Musíme si uvědomit, že Bůh neposlal zvířata na Zemi proto, aby jejich těla sloužila lidem jako potrava! Ne: smyslem jejich života, stejně jako našeho lidského života, je rozvoj duší — v obecném Proudě Evoluce Univerzálního Vědomí [3-5,8,10,13-16]!

Bůh o tom v Bibli mluvil dostatečně jasně: "... Hle, dal jsem vám každou bylinu, která dává semeno,

každou na celé zemi, a každý strom, který má ovoce mající semena; — to vám bude za pokrm" (Genesis 1,29). A nejezte maso těch bytostí, v jejichž tělech vidíte krev (Genesis 9,1-4)!

Ale lidé, holdující obžerství, Boží slova překroutili. Předstírali, že Bůh je na rozdíl od nich slabomyslný, protože tvrdí, že krev zvířat je jejich duše! Proto je třeba krev z jejich těl vylít do země — a pak je možné taková těla jíst. (Kdo je zde slabomyslný — nechť si každý rozhodne sám).

Všichni vtělení i nevtělení Představitelé Stvořitele [15] mluvili a stále mluví o nepřipustnosti zabíjení zvířat pro potravu. Ale obžerná vášeň pochutnávat si na mrtvolách je i dnes pro většinu vtěleného lidstva silnější než názor Boha!

Člověk ze své biologické podstaty není predátor. Většina lidí však ze sebe dravce udělala, čímž se oddělila od toho, aby byla — alespoň v tomto ohledu — spravedlivá před Bohem. Výsledkem jsou jejich vážné nemoci a odmítnutí Boha pomáhat jim v nejdůležitějších aspektech jejich duchovního zdokonalování.

Mezi nemoci, které postihují takovéto obžerníky, patří ateroskleróza (ucpávání cév usazeninami nadměrného množství cholesterolu), dna v různých podobách (usazování solí kyseliny močové v cévách mozku a dalších orgánů), poškození trávicích orgánů hrubou bioenergií, usídlení duší těch ukřivděných zvířat v tělech pachatelů, což může vést mimo jiné k rakovině. Také i k neschopnosti správně zjemnit vědomí; a takové zjemnění je nezbytné pro sblížení duše s Bohem a pro Jeho přímé poznání.

Tak lidé utvářejí své osudy, tím, že do nich programují bolest a jiné utrpení.

Ještě je důležité zdůraznit, že tito lidé jsou k tématu soucitu hlouší.

Existuje názor, že Ježíš, Který se vtělil jako Žid, nutně, stejně jako všichni Židé té doby, konzumoval masité pokrmy, zejména v podobě "obětního" beránka o svátku Velikonoc. Tak tomu bylo pravděpodobně i v Jeho dětství. Brzy však opustil svou rodinu a vydal se na pouť. A když se jako dospělý vrátil do Judska, maso nejedl. Epifanius zaznamenává Ježíšovu překvapenou a nespokojenou reakci, když mu bylo nabídnuto maso z beránka na Velikonoce (Epifanius, Jerez, 22:4) [15,17,35].

Satjá Saí Bába zdůraznil [15,41], že nechce, aby lidé mezi sebou bojovali kvůli rozdílům ve stravě: ať světší lidé jedí maso. Ale pokud jste na duchovní Cestě, pak etický aspekt stravování musíte bezpodmínečně dodržovat!

Ano, existují lidé, kteří se za žádných okolností nechtějí vzdát svého hříšného obžerství, — pochoutek z mrtvol zvířat.

Kompromis zde může být následující: využívat k jídlu (a k jiným účelům) — těla těch živočichů, kteří v těchto tělech již dokončují programy vlastního evolučního vývoje.

Neměly by být ani zbytečné pochybnosti o právu usmrcovat zvířata škodlivá a nebezpečná pro člověka.

Nebo — například, pokud není kam umístit samce některých hospodářských zvířat, zejména býků. Vždyť samců se rodí zhruba stejně jako samic. A není možné je doživotně krmit! Nebo je vypouštět "na svobodu"!

Pokud je však nutno zabít, — mělo by se tak dít co nejšetrněji, bezbolestně a se soucitem.

V dřívějších dobách se však býčci v mládí kastrovali (aby se v dospělosti zbavili agresivity) a používali se v hospodářství jako tažná síla, podobně jako koně.

Mimochodem, co je to soucit? Není to pláč nad něčími problémy a smrtí! Ale je to maximální opatrnost, abychom někomu nezpůsobili nechtěně nebo bezděčně zbytečnou bolest nebo jiné potíže. Včetně toho, abychom nikoho nerozčilovali svými emocemi, slovy nebo jinými činy.

Uvědomme si, že bez soucitu, rozvinutého v sobě, nemáme v podstatě možnost přiblížit se k Dokonalosti!

Soucit je jednou ze základních vlastností Svatých Duchů. A právě Oni — jako potenciální Božští Učitelé každého z nás — k Sobě nebudou zvat lidi, kteří mají hrubé etické nedostatky.

* * *

Někdo, kdo se nikdy předtím vážně nezabýval etikou jídla, se může ptát: tak co mám tedy jíst?!

Odpovím krátce.

Potřebujeme tyto skupiny živin: bílkoviny, tuky, sacharidy, vitamíny, stopové prvky a vlákninu.

Bílkoviny se skládají z různých druhů aminokyselin. Některé z nich se vytvářejí v našem těle. Jiné se nevytvářejí a musí být přiváděny potravou. Proto bychom se měli snažit o pestrost stravy. Eticky přijatelné potraviny obsahující kompletní soubory aminokyselin jsou mléko, mléčné výrobky a drůbeží vejce. Velmi bohaté na aminokyseliny jsou také houby, ořechy a sója.

Je však třeba vzít v úvahu, že většina dospělých na rozdíl od dětí již neprodukuje enzym laktázu, který

je nezbytný k trávení mléčného cukru laktózy. Proto pití mléka u dospělých často způsobuje zažívací potíže.

A na vyšších fázích duchovního růstu má význam vzdát se vajec a všech mléčných výrobků (kromě másla). Energie živočišného původu, které se v těchto bílkovinách uchovávají, totiž, byť v malé míře, brání dalšímu zdokonalování.

Pokud jde o sóju, je užitečné vědět, že některé výrobky z ní způsobují mírné podráždění trávicího systému. Je rozumné, aby to každý zvážil a prozkoumal.

Z rostlinných tuků jsou za nejužitečnější považovány ty s nejmenší hustotou. Máslo — tuk živočišného původu, je však cenné mimo jiné pro obsah pro nás důležitých vitaminů.

Pokud smažíme potraviny (např. houby), měli bychom použít co nejhustší jedlé tuky, protože jejich složky jsou odolnější vůči žluknutí (oxidaci za vzniku škodlivých látek).

Zajímavá skutečnost, kterou málokdo ví: tuky se v trávicím systému nejprve rozloží na mastné kyseliny, ale poté, pokud mají být v těle uloženy "do zásoby", se tyto mastné kyseliny opět spojí do tukových struktur, které jsou identické s těmi původními. A tyto struktury jsou druhově specifické. Tak například pokud někdo miluje vepřové sádlo, skládají se tukové zásoby v jeho vlastním těle právě z vepřového tuku. Jinými slovy, jeho tělo se do značné míry stává tělem prasete.

A naše vlastní tuky — lidského chemického složení — vznikají v našem těle ze sacharidů.

Sacharidy jsou cukry a škroby. Získáváme jich dostatek z obilovin, zeleniny, ovoce atd.

Důležitá je také vláknina, která usnadňuje pohyb potravy střevy. V medicíně jsou známy případy, kdy se lidé, kteří na sobě rádi experimentují, aniž by studovali vědeckou teorii výživy, pokusili přejít na dietu, která vlákninu zcela vylučuje. Takové experimenty často končí i fatálně.

Nezbytná je také znalost kombinování konzumovaných potravin. Konkrétně, když se v trávicí soustavě setkají bílkoviny a tuky ve velkém množství s cukry, dochází ke kvašení cukrů. To vede k tzv. meteorizmu — tvorbě hojného plynu ve střevech.

Pokud jde o vitamíny, měli bychom se především ujistit, že máme dostatek vitamínu C. Ten je hojně obsažen v bylinkách, ovoci a česneku. Pokud ho máme nedostatek, můžeme užívat kyselinu askorbovou (což je vitamin C), prodávanou v lékárnách.

V jídelníčku jsou žádoucí také mrkev a rajčata, (včetně rajčatového protlaku a dalších výrobků z rajčat).

Pokud při vaření budete přidávat do jídla mořskou vodu, nemusíte se bát, že do těla nedostanete všechny potřebné mikroživiny. Anebo — můžete do svého jídelníčku zařadit mořské řasy.

* * *

Ještě jednou opakuji, že naše etická bezúhonnost před Bohem spočívá především v tom, že pokud možno nikomu neubližujeme, nikoho ani nezarmucujeme, ale snažíme se všem pomáhat ve všem dobrém.

Žijme tak, abychom nikomu neubližovali: ani Bohu, ani lidem, ani jiným tvorům!

Musíme se naučit milovat je všechny!

Sat-Čit-Ánanda

Sat-Čit-Ánanda (sanskrt) je formulace, vyjadřující pokrok na duchovní Cestě. Její doslovný překlad je následující: Čistota-Zjemnělost-Blaženost.

Duchovní pokrok začíná od *Sat*: čistoty, jasnosti v chápání struktury Univerza, smyslu našich životů a způsobů jejich naplnění, a také získání vlastní etické a bioenergetické čistoty.

Výsledkem takové práce na sobě samém je, že adept je schopen pomocí speciálních metod duchovní práce dosáhnout — *Čit*: zjemnění vědomí (buddhi). Mezi tyto metody patří citové splynutí se zjemňující krásou harmonie přírody, s vhodnými uměleckými díly, s harmonickými a zjemněnými lidmi. Velkou pomocí v tom bude zvládnutí techniky psychické autoregulace [16].

Ti, kdo zvládli všechny výše uvedené dovednosti, získávají schopnost vidět Svaté Duchy, přímo a svobodně s nimi komunikovat, včetně konverzačního kontaktu, a také přímého Splynutí rozvinutých vědomí s Nimi. Svatí Duchové se stávají Božskými Učiteli takových duchovních asketů a vedou je po Cestě dalšího osobního zdokonalování a poznávání Boha ve všech Jeho Aspektech a Projevech.

A přímé spojení s Bohem, další Jeho poznávání a Splynutí s Ním — jim dává *Ánandu*: vzrůstající stav Blaženosti nejvyššího řádu, až po stavy, v nichž

existují Oni — Ti, Kteří už dosáhli Dokonalosti a dále se nepotřebují znovu vtělovat.

Co je zapotřebí k tomu, abychom se stali Božsky Dokonalými?

"... Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Nebeský Otec" — učil Ježíš Kristus (Mt 5:48). Takto On označil účel lidského života.

"Hřešíte! Hlavní je potom činit pokání! Musíte hřešit, — protože jinak se můžete stát pyšnými! A to je ten nejstrašnější hřích!" — Mnozí lidé takovým doporučením věří a kdoví proč se považují za křesťany... Ve skutečnosti se však staví proti Ježíši Kristu!

Podrobně jsme se Ježíšovým učením zabývali v knihách [15-17]. Nyní stručně shrneme naše úkoly pro jeho realizaci, které vycházejí mimo jiné z našich vlastních zkušeností z komunikace s Ježíšem a dalšími Božskými Učiteli (Svatými Duchy) a z osobního učení u Nich.

Takže, my bychom měli:

1. Pochopit, co po nás Bůh chce. K tomu musíme pečlivě studovat Jeho Učení. To je mimo jiné uvedeno v našich právě zmíněných knihách.

2. Eticky se očistit — na základě Jeho Příkázání [15-17].

Důraz by měl být kladen na odstranění hrubých a egocentrických emocí, myšlenek a činů v sobě samém.

Je třeba se mimo jiné naučit jednat ne kvůli sobě, ale kvůli druhým a pomáhat jim ve všem dobrém. Ať je to vnímáno jako vlastní účast na službě Bohu, jako vlastní malý příspěvek k průběhu Evoluce Univerzálního Vědomí. Vždyť tato Evoluce probíhá, jmenovitě i v každém z nás a skrze každého z nás [15-20].

Prospěšnými činy pro Boha může být pomoc druhým s přístřeším a potravou, péče o jejich zdraví, pomoc s výchovou jejich dětí, obrana před vpády lidí neřesti a hlavně, což je nejdůležitější, šíření pravého duchovního poznání.

Ježíš, Který se vtělil na naši planetu, byl jedním z Těch, Kdo nám svým sebeobětováním ukázali vrcholný příklad takového života zasvěceného ne sobě, ale Bohu.

3. Dosáhnout bioenergetické očisty především tím, že uvedeme do pořádku čakry, dantiany, segmenty a hlavní meridiány. Pomůže nám i taková technika, jako je "mrožování" (koupání v ledové vodě). Tělo musí být při pohledu jasnoviděním průhledné. [16]

Toho se dosahuje mimo jiné bezhříšným způsobem života, včetně výživy, při úplném odstranění hrubých citových stavů v sobě a proměnou sebe sama v čistou lásku-péči o druhé. (Co znamená "v čistou"? Znamená to — zbavenou vlastního prospěchu a násilnosti, včetně dotěrného obtěžování).

Úplného zkrocení emocí a jejich řízení lze dosáhnout ovládnutím techniky psychické autoregulace [16].

"Bůh je Láska," učil Ježíš (1 J 4:7-8). Proto bychom se měli snažit, pokud směřujeme k Němu, stát se také zjemnělou a moudrou láskou.

Je také na místě připomenout Ježíšova slova: "... Nebeské Království se získává silou, a ti, kdo používají úsilí, ho dosahují!" (Mt 11:12). Vysvětlují, že síla individuálního vědomí přímo závisí na jeho velikosti. A tuto sílu lze dále pěstovat: zvyšovat a zjemňovat. A pouze zjemnělá — zušlechťená síla bude prospěšná; hrubá síla však vede do pekla.

4. Naučit se splývat svými dušemi v objetí lásky s těmi, kteří jsou toho hodni. Teprve když jsme se to již naučili ve vzájemném styku s vtělenými bytostmi, dokážeme být v budoucnu schopni splynout s Tím Nejdůstojnějším, Kterého jsme poznali — s Bohem [15-20].

At' už se objímáme, či si v mnoha dalších životních situacích přejeme být před Bohem eticky čistými, musíme se naučit nechtít a neočekávat lásku a jiné požitky *pro sebe*, — ale měli bychom je sami *dávat* a žít s ohledem *na druhé* a na jejich objektivně důležité zájmy.

Život v režimu takového dávání se stává přechodnou fází v procesu nahrazování egocentrismu v sobě samém — Bohocentrismem.

Rovněž je nutné naučit se ohlídat a zakázat si všechny eticky významné egocentrické emoce, myšlenky a činy.

Právě ti, kdo upřímně dávají, a ne ti, kdo požadují pro sebe, jsou Bohem přijímáni a dostávají od Něho duchovní Dary!

5. Poznávat Boha lze především s pomocí Těch, Kterí se s Ním již stali Jedním. Jde především o Svaté Duchy. Ti jsou vždy připraveni pomoci všem toho

hodným. A hodným toho je možné se stát ovládnutím všeho, co je výše uvedeno [8,11,13-20,37-38].

Bůh může být poznán nejen v Aspektech Svatých Duchů, ale i Prvotního Vědomí (jinými slovy — Stvořitele, Boha Otce, Paramátmanu, *Jednotného My* všech Těch, Kteří s Ním již splynuli) a Absolutna.

Poznání Boha se uskutečňuje postupně, krok za krokem, během let až desetiletí neustálého duchovního úsilí

Úplné splnutí s Ním — poznáním — znamená přestat se cítit jako shluk vědomí v těle a kolem něj — ale stát se Oceánem *Jednotného My* ve střídavých stavech: a) Klidu v blaženém rozplynutí s Těmi, Kdo také přebývají v tomto nejjemnějším Božském stavu, a b) Božského Světla-Ohně s Mahádublem, který sestoupil ke svému hmotnému tělu a začlenil je do Sebe.

Ten, kdo toho dosáhne v celé úplnosti — už nevychází ze svého hmotného těla do jemnějších Vrstev Absolutna, ale naopak, vychází z těchto Vrstev do světa hmoty. Pak bude moci zrealizovat příležitost ovládat hmotu.

Takto člověk může uskutečnit stav Avatára: být Nedílnou Součástí *Jednotného My*, a zároveň přitom mít i hmotné tělo, jehož prostřednictvím může pohodlně předávat Pravdu vtěleným lidem.

Takový je poslední, závěrečný stupeň na Cestě osvojení Bohocentrizmu. Na dalším sebezdokonalování je však třeba ještě hodně pracovat.

A pamatujme, že základem pro uskutečnění všeho výše uvedeného je rozvíjet se jako duchovní srdce!

Komentář Khema²:

— Právě takto se dá šťastně žít na Zemi: při pociťování Boha, v tvořivé součinnosti s Ním!

A srovnajte to s tím, jak žijí téměř všichni ostatní lidé! Zpočátku — reflexy a instinkty, týkajícími se potravy a rozmnožování. A potom — přicházejí nemoci a nemohoucí stáří, které začíná už kolem věku 40 let. Tuberkulóza, rakovina a další lidská neštěstí... A — utrpení, utrpení, utrpení...

Ale zcela uskutečnitelný je opačný pól života: takový život, jaký žijete vy! A proto vám patří Naše nejširší Objetí, které vás a vám podobné vítá v Našem společném Jednotném Příbytku!

² V současnosti je Khem jedním ze Svatých Duchů. V minulosti byl Atlant'anem, později působil ve starověkém Egyptě.